

Phụ lục I

CHO Ý KIẾN ĐỐI VỚI KẾT QUẢ RÀ SOÁT KHÓ KHĂN, VƯỚNG MẮC DO QUY ĐỊNH PHÁP LUẬT

Tiêu chí: Quy định mâu thuẫn, chồng chéo trong cùng một VBQPPL hoặc giữa các VBQPPL

(Kèm theo Báo cáo số 21-BC/ĐU ngày 21/7/2025 của Đảng ủy VKSND tối cao)

STT	Điều, khoản, điểm, tên văn bản đề xuất xử lý	Nội dung quy định được phản ánh mâu thuẫn, chồng chéo	Phương án xử lý được đề xuất	Cơ quan, tổ chức rà soát, phản ánh	Ý kiến của của các Bộ, ngành, cơ quan về nội dung rà soát, phản ánh
<i>(1)</i>	<i>(2)</i>	<i>(3)</i>	<i>(4)</i>	<i>(5)</i>	<i>(6)</i>
I. Bộ luật Tố tụng hình sự (BLTTHS)					
1.	Điều 44 BLTTHS	<p>Khoản 1 Điều 44 quy định về nhiệm vụ, quyền hạn của Chánh án không quy định việc Chánh án tự phân công mình giải quyết, xét xử vụ án hình sự, trong khi thực tiễn đã có nhiều trường hợp Chánh án phải tự phân công chính mình giải quyết, xét xử vụ án hình sự, dẫn đến quyết định của Chánh án phân công chính mình giải quyết, xét xử vụ án hình sự thiếu căn cứ pháp lý.</p> <p>Khoản 3 Điều 44 quy định khi được phân công giải quyết, xét xử vụ án hình sự, Phó Chánh án Tòa án có những nhiệm vụ, quyền hạn quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này, trừ quy định tại điểm b khoản 1 Điều này. Quy định này mâu thuẫn với điểm c</p>	C. Sửa đổi, bổ sung, thay thế, ban hành mới VBQPPL (theo trình tự, thủ tục rút gọn ban hành VBQPPL của Luật Ban hành VBQPPL)	Bộ Quốc phòng	Không nhất trí - Chánh án có thể tự mình phân công theo quy định tại điểm a và điểm b Điều 44 (tham gia với tư cách là Thẩm phán xét xử vụ án hình sự), quy định này thống nhất với quy định của Điều 47 BLTTDS và Điều 37 Luật TTHC (Tương tự như đối với Viện kiểm sát: theo khoản 3 Điều 7 Quy chế 505 thì trường hợp Viện trưởng trực tiếp tham gia phiên tòa thì có thể tự mình ký quyết

STT	Điều, khoản, điểm, tên văn bản đề xuất xử lý	Nội dung quy định được phản ánh mâu thuẫn, chồng chéo	Phương án xử lý được đề xuất	Cơ quan, tổ chức rà soát, phản ánh	Ý kiến của của các Bộ, ngành, cơ quan về nội dung rà soát, phản ánh
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		<p>khoản 1 Điều 44 khi không cho phép Phó Chánh án có quyền phân công Thẩm phán, Hội thẩm, Thư ký tham gia giải quyết, xét xử vụ án mà mình được phân công làm Chủ tọa nhưng có quyền thay đổi Thẩm phán, Hội thẩm, Thư ký Tòa án trước khi mở phiên tòa.</p>			<p>định phân công).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Khoản 3 Điều 44 không mâu thuẫn với điểm c khoản 1 Điều 44 do khoản 1 Điều 44 quy định về quyền hạn trong quản lý, tổ chức xét xử, khoản 2 Điều 44 quy định về quyền hạn tổ tụng để giải quyết vụ án, do đó, để tạo sự chủ động cho Tòa án, BLTTHS cho phép Phó Chánh án có một số nhiệm vụ, quyền hạn của Chánh án qua hai cơ chế: + Cơ chế phân công: Trường hợp Phó Chánh án được phân công giải quyết, xét xử sẽ được thực hiện một số nhiệm vụ, quyền hạn về quản lý, tổ chức xét xử như Chánh án (trừ việc phân công do Chánh án vẫn có mặt nên việc phân công phải

STT	Điều, khoản, điểm, tên văn bản đề xuất xử lý	Nội dung quy định được phản ánh mâu thuẫn, chồng chéo	Phương án xử lý được đề xuất	Cơ quan, tổ chức rà soát, phản ánh	Ý kiến của của các Bộ, ngành, cơ quan về nội dung rà soát, phản ánh
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
					<p>do Chánh án thực hiện) đồng thời có toàn bộ quyền hạn tương tự như Chánh án để giải quyết vụ án.</p> <p>+ Cơ chế ủy quyền: Trường hợp Phó Chánh án được ủy quyền (khi Chánh án vắng mặt) thì sẽ được thực hiện toàn bộ nhiệm vụ, quyền hạn quản lý, tổ chức xét xử của Chánh án (bao gồm cả việc phân công).</p>
2.	Điều 127 BLTTHS	<p>Quy định căn cứ dẫn giải đối với bị hại trong trường hợp “Người bị hại trong trường hợp họ từ chối việc giám định theo quyết định trưng cầu của cơ quan có thẩm quyền tiến hành tố tụng mà không vì lý do bất khả kháng hoặc không do trở ngại khách quan”; tuy nhiên, thực tiễn xét xử có nhiều trường hợp bị hại không thuộc trường hợp nêu trên và Tòa án đã triệu tập nhiều lần nhưng cố tình vắng mặt, trốn tránh gây trở ngại cho việc</p>	C. Sửa đổi, bổ sung, thay thế, ban hành mới VBQPPL (theo trình tự, thủ tục rút gọn ban hành VBQPPL của Luật Ban hành VBQPPL)	Bộ Quốc phòng	<p>Không nhất trí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Điều 127 quy định rõ chỉ dẫn giải trong trường hợp bị hại từ chối việc giám định mà không vì lý do bất khả kháng hoặc do trở ngại khách quan, nếu không thuộc trường hợp nêu trên thì không được dẫn giải. - Trường hợp bị hại vắng

STT	Điều, khoản, điểm, tên văn bản đề xuất xử lý	Nội dung quy định được phản ánh mâu thuẫn, chồng chéo	Phương án xử lý được đề xuất	Cơ quan, tổ chức rà soát, phản ánh	Ý kiến của của các Bộ, ngành, cơ quan về nội dung rà soát, phản ánh
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		xét xử nhưng không có căn cứ để áp dụng biện pháp dẫn giải vì Điều 127 BLTTHS không quy định căn cứ dẫn giải đối với họ trong trường hợp này.			mặt, trốn tránh thì có thể giải quyết theo Điều 292 BLTTHS (có thể hoãn hoặc tiếp tục xét xử hoặc tách việc bồi thường để xét xử sau).
3.	Khoản 10 Điều 368 BLTTHS	Cơ quan tiến hành các thủ tục đề nghị huỷ quyết định tha tù trước thời hạn quy định tại khoản 10 Điều 368 BLTTHS là “đơn vị quân đội”, quy định như vậy còn chung chung, thiếu cụ thể và chưa có sự thống nhất với Luật THAHS năm 2019 khi Luật này quy định là “cơ quan thi hành án hình sự cấp quân khu”.	C. Sửa đổi, bổ sung, thay thế, ban hành mới VBQPPL (theo trình tự, thủ tục rút gọn ban hành VBQPPL của Luật Ban hành VBQPPL)	Bộ Quốc phòng	Không nhất trí Việc Điều 368 BLTTHS không quy định cụ thể mà chỉ quy định chung là “đơn vị quân đội” là phù hợp để bảo đảm tính ổn định của quy định pháp luật, trong quá trình áp dụng, việc xác định cụ thể là cơ quan nào thì sẽ căn cứ vào pháp luật chuyên ngành (Luật Thi hành án hình sự).